

awer possig isch's doch, das müess me g'steh!... doch still, 's kunnt ebber... 's thät mich Wunder nàh, wenn's nitt dr Liebhawer wàr vo dr Madame Frisch, wo mir kunnt ku Händel süeche!

X. Uftritt.

Herr Krach, Herr Ledig, derno Madame Frisch.

Herr Ledig (kunnt hinte-n-ine, fir sich).

Aha, do isch er jó!... ich ha-n-en lang genüe g'süecht!... (lüt züem Herr Krach) Sie süeche g'wiss d'Madame Frisch?... awer Sie verliere-n-Ihre Zit... se-n-isch nitt do... un iwerhàupt thàte Sie mr Freid mache, wenn Sie ihre nimmig wotte nogeh... un noch viel besser wàr's, wenn Sie uf dr Stell das Hüs thàte vorlo!

Herr Krach.

Z'erst müess ich Ihne sage, ass Sie mir do keine Ordre z'gà hàn... un züedem, wenn ich jetz üs dem Hüs gieng, so miesste Sie o drüs... drum kànn Sie froh si, as ich nur döblich!...

Herr Ledig (zornig).

Wie meine Sie das?...

Herr Krach.

Wà mr's druf aku lo?... (d'Madame Frisch kunnt rechts ine) Sie werde's jetz gli sàh!

Madame Frisch.

Allons, allons, ihr Herre... me süecht Se, fir an dr Tisch z'geh!...

Herr Krach.

Verzeiht Se, Madame Frisch... unter de jetzige Umstände un in dàre Position, wo-n-ich bi, ka-n-ich unmöglich bliwe... ich müess also...

Madame Frisch.

Also furt wànn Se?... (fir sich) scho wieder dri-zehne!... (lüt züem Herr Ledig) das hàn Sie jetz ag'stiftet, Herr Ledig!... tant pis fir Sie!... (züem Herr Krach) Ich will Sie nitt länger ufhalte... wenn Sie denn furt wànn, so gehn Se... dr Herr Ledig ka Se o gli begleite, wenn er will!... (se wendet sich ab).

Herr Krach (lislig züem Herr Ledig).

Was ha-n-ich g'sàit?..

Herr Ledig (mit Verzweiflung).

Ich kumm nitt do drüs!

G'sang.

(Mitnander).

Madame Frisch.

Sie sin mir jetz nitt verleide,
Doch gehn lieber alle beide,
Thien Sie sich nur schön begleite,
Das wird 's allerbeste si;
Wànn Sie awer sich nitt riwe
Un wànn beide bi mir bliwe,
Fir mit uns do d'Zit z'vertriwe,
Frei ich mich druf hi.

Herr Ledig.

Ich bi ihre nitt verleide
Un doch schickt se alle beide,
Se sàit, ich soll ihn begleite,
Das wird 's allerbeste si;
Wànn mir awer uns nitt riwe
Un wànn beide bi ihr' bliwe,
Fir bi ihre d'Zit z'vertriwe,
Freit se sich druf hi.